

Sygn. akt VI Ka 94/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Klara Łukaszewska (spr.)

Sędziowie SO Waldemar Masłowski

SO Andrzej Tekieli

Protokolant Anna Potaczek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Roberta Remiszewskiego

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2014 r.

sprawy **S. B.**

oskarżonej z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk

z powodu apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 7 stycznia 2014 r. sygn. akt II K 1568/13

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonej S. B. w pkt VI części dyspozytywnej w ten sposób, że na podstawie art. 44 § 2 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci zaświadczenia znajdującego się na karcie 19 akt sprawy,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 94/14

UZASADNIENIE

S. B. oskarżona została o to, że w dniu 21 marca 2013 roku w J. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w postaci pieniędzy w kwocie 3.999 złotych (...) Bank (...) SA z siedzibą we W. w ten sposób, że po uprzednim przedłożeniu podrobionego zaświadczenia o zatrudnieniu w firmie (...) ul. (...) w J. na stanowisku kosmetyka samochodowa i osiągniętych zarobkach w kwocie 2.505, 34 złotych i wprowadzeniu tym w błąd uprawnionego przedstawiciela banku, co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu oraz co do zamiaru i możliwości spłaty zaciągniętego zobowiązania finansowego doprowadziła do zawarcia umowy kredytowej o numerze (...) na kwotę 3.999 złotych a następnie nie wywiązała się z zaciągniętego zobowiązania, czym spowodowała szkodę w majątku (...) Bank (...) SA, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 7 stycznia 2014 r. w sprawie o sygn. akt IIK 1568/13:

I. oskarżoną S. B. uznał za winną popełnienia zarzucanego jej czynu, opisanego w części wstępnej wyroku przy przyjęciu, iż posłużyła się ona podrobionym przez inną osobę zaświadczeniem o swoim zatrudnieniu, to jest występku z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to, na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzył jej karę 7 miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 2 lata,

III. na podstawie art. 73 § 1 kk oddał oskarżoną w okresie próby pod dozór kuratora,

IV. na podstawie art. 72 § 1 pkt 4 kk zobowiązał oskarżoną w okresie próby do kontynuowania nauki,

V. na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonej obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) Bank (...) SA we W. kwoty 3.999 złotych,

VI. na podstawie art. 230 § 2 kpk zwrócił (...) Bank (...) SA we W. zaświadczenie, znajdujące się w aktach sprawy k. 19 i umowę z załącznikami, znajdującą się w aktach sprawy 46, opisane w wykazach dowodów rzeczowych Drz (...)Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze,

VII. na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 819, 25 złotych, na tym, na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23.VI.1973 r. o opłatach w sprawach karnych, wymierzył jej 180 złotych opłaty.

Apelację od powyższego wyroku złożył prokurator, który zarzucił obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, a to art. 230 § 2 kpk poprzez błędne orzeczenia o zwrocie pokrzywdzonemu (...) Bank (...) SA we W. dowodu rzeczowego w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu oskarżonej, znajdujące się w aktach sprawy (K. 19), w sytuacji, gdy przedmiot ten służył do popełnienia przestępstwa, wobec czego winien ulec przypadkowi na podstawie art. 44 § 2 kpk.

Stawiając powyższy zarzut prokurator wniósł o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja Prokuratora jest zasadna, choć błędnie skarżący zarzucił Sądowi I instancji obrazę przepisów postępowania a nie obrazę prawa materialnego.

Obraza prawa materialnego polega bowiem na wadliwym jego zastosowaniu (lub niezastosowaniu) w orzeczeniu opartym na prawidłowych ustaleniach faktycznych. W niniejszej sprawie Sąd I instancji ustalił, iż S. B. dopuszczając się popełnienia występku z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na szkodę (...) Bank (...) S.A. posłużyła się podrobionym przez inną osobę zaświadczeniem o zatrudnieniu.

Zgodnie z art. 44 § 2 k.k. sąd może orzec, a w wypadkach wskazanych w ustawie orzeka, przepadek przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa. O ile nie można utożsamiać przedmiotu czynności wykonawczej danego typu przestępstwa i przedmiotu służącego do jego popełnienia, gdyż przedmiot czynności wykonawczej nie służy, w rozumieniu art. 44 § 2 k.k. popełnieniu przestępstwa, lecz współokreśla samą istotę typu przestępstwa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2010 r. V K.K. 12610 Lex nr 590297) to w niniejszej sprawie wskazane zaświadczenie służyło popełnieniu przestępstwa z art. 286 § 1 k.k., gdyż zostało wytworzone właśnie w tym celu.

Brak jest zdaniem Sądu Odwoławczego natomiast podstaw do zwrotu wskazanego zaświadczenia pokrzywdzonemu bankowi. Dokument ten bowiem jako podrobiony winien zostać wyeliminowany z obrotu prawnego. Orzeczenie przypadku zaś nie wyklucza możliwości ewentualnego wykorzystania przez bank wskazanego zaświadczenia przy

dochodzeniu roszczeń cywilnych przeciwko oskarżonej S. B., gdyby zaszła taka potrzeba, gdyż zgodnie z art. 195 k.k. winno ono zostać pozostawione w aktach sprawy.

Stąd też stosownie do art. 437 § 1 k.p.k. Sąd Odwoławczy zmienił zaskarżone orzeczenie w jego pkt. VI części dyspozytywnej, orzekając jak w pkt. I wyroku.

Skoro zaskarżony wyrok nie był ponadto dotknięty uchybieniami, o których mowa w art. 439 § 1 k.p.k., jak również nie był rażąco niesprawiedliwy, to w pozostałej części podlegał on na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. utrzymaniu w mocy.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 624§1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. kierując się zasadami słuszności.